

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: **F. H.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**
sídlem Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2018, č.j. 404/DS/18-3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „zákon č. 361/2000 Sb.“), byly námitky žalobce proti záznamům bodů, které

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K..

byly provedeny na základě rozhodnutí Městského úřadu Sokolov a oznámení Policie ČR za protiprávní jednání ke dnům 27. 4. 2016, 8. 6. 2017 a 6. 9. 2017 v evidenční kartě řidiče, jako nedůvodné zamítnuty a provedený záznam ke dni 6. 9. 2017, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů v evidenční kartě řidiče, byl potvrzen [rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 10. 1. 2018, č.j. 4073/OD-BODY/17/Růž-1, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 7. 6. 2018, č.j. 404/DS/18-3].

Žaloba

2. V části *a)* žaloby [*Nerespektování odvolacích důvodů*] žalobce poukazuje na to, že z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č.j. MSK 49924/2014, které bylo přílohou doplněného odvolání, je zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z tohoto rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje jednoznačně vyplývá, že se odvolací správní orgán zabýval kvalitou provedení jednotlivých rozhodnutí (v blokových řízeních) a také že jednotlivá rozhodnutí (v blokových řízeních) po posouzení označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č.j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č.j. MSK 121761/2014, vyplývá ustálenost práce odvolacího správního orgánu, a to hlavně ve skutečnosti, že odvolací správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, kdy toto činí zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel provedení takového posouzení požaduje a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňuje.
3. Podle zásady legitimního očekávání by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Tato zásada se *de iure* týká sice vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ovšem v případě orgánů veřejné moci, jakými jsou krajské úřady, kterých existuje na území České republiky pouze třináct, se žalobce domnívá, že i zde by měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Ačkoliv v českém právním systému neexistuje zvykové právo (*precedens*), užívání zásady legitimnosti jej *de facto* zavádí. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje výše popsaným způsobem, není dle žalobce přiléhavé, aby totožný správní orgán pouze v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně. Tím by byla jednoznačně dotčena rovnost účastníků před zákonem, kdy tato rovnost je narušována pouze na základě místní příslušnosti k danému správnímu orgánu.
4. V části *b)* žaloby [*Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů*] žalobce uvádí, že jediné důkazy, které odvolací správní orgán posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, tak, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvěle orgánu veřejné moci.
5. Žalobce respektuje názor správního orgánu, že rozhodnutí vydávané v blokovém řízení a blokové řízení samotné jsou velmi specifickým druhem řízení, ovšem toto konstatování nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonem kladených požadavků na takovýto druh rozhodnutí. Přiložená rozhodnutí v blokových řízeních série HG/2014 číslo bloku G 1498901 a série GF/2013 číslo bloku F 0832677, která nesplňují

dle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí, a naproti tomu rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 číslo bloku C1404971, ze kterého je zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Z uvedených rozhodnutí je patrné, že i přes specifickou daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena.

6. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí odvolací správní orgán, je dle žalobce naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakýchkoli orgánu veřejné moci.
7. V části c) žaloby [*Konkrétní výtky k jednotlivým pokutovým blokům*] se žalobce vyjadřuje ke dvěma pokutovým blokům ze dne 6. 9. 2017 a dále k pokutovému bloku ze dne 8. 6. 2017. K oběma pokutovým blokům ze dne 6. 9. 2017 shodně uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“, a k pokutovému bloku ze dne 8. 6. 2017 uvedl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f3“. Všechna tři rozhodnutí obsahují chybnou právní kvalifikaci a dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), není jednoznačně seznatelné místo spáchání přestupkového jednání a popis skutku je ve formátu „pásky“ či „rychlost“, což nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem.
8. Žalobce zpochybňuje způsobilost pokutových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací.
9. Na základě výše uvedených skutečností a výtek ke každému konkrétnímu záznamu v bodovém hodnocení řidiče se žalobce domáhá, aby se soud zabýval zejména otázkou, zda byla jednotlivá pravomocná rozhodnutí způsobitelná podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Toto by měl příslušný soud posoudit zejména s odkazem na právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č.j. 4 As 127/2014-39. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ pokutových bloků ze dne 6. 9. 2017 a 8. 6. 2017.

Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že při svém rozhodování vycházel z okolností daného případu, kdy žalobce podané námitky nikterak nespecifikoval, pouze uváděl

obecná pravidla pro případy přezkumných řízení a na těchto obecných proklamacích vystavěl i svou teorii nerespektování odvolacích důvodů a nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů. Žalobce teprve v odvolání namítal nezpůsobilost všech pokutových bloků k záznamům bodů, tedy nic nenásvědčovalo tomu, že by žalobce uplatnil námitky bez zbytečného odkladu. Za takové stavu věci lze dovodit účelovost postupu žalobce.

11. Žalovaný nadále vycházel z obecné zásady volného hodnocení důkazů, souladu napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a především z vymezené podstaty řízení o námitkách v bodovém hodnocení řidiče. Dospěl k závěru, že záznamy bodů byly provedeny v souladu s § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Za situace, kdy žalobce uváděl obecná klíše pro namítání zaznamenaných bodů a na tomto principu postavil svou obhajobu bez souvztažnosti na právě projednávaný případ, dospěl žalovaný k závěru, že takové námitky nejsou způsobilé zpochybnit záznamy bodů v kartě řidiče. Žalobce žádné důkazy ke zpochybnění přestupků nenavrl, ani neuvedl konkretizaci zpochybnění přestupků.
12. Žalovaný uzavřel, že nelze přijmout tvrzení žalobce o nezpůsobilosti pokutových bloků k záznamu bodů, když jejich posouzení s podrobným popisem jednotlivých údajů z pokutových bloků v porovnání s oznámeními bylo beze zbytku provedeno správním orgánem prvního stupně, který má povinnost zaznamenat body na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení nebo rozhodnutí o uložení sankce za přestupek nebo rozhodnutí, kterým byl uložen trest na trestný čin. Zápisy bodů jsou v napadeném rozhodnutí řádně a dostatečně zdůvodněny. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že je přesvědčen, že žalobce na svých právech krácen nebyl.

Posouzení věci krajským soudem

13. Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání.
14. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
15. Žaloba není důvodná.
16. K části *a)* žaloby soud konstatuje, že žalobce v doplnění odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí namítal, že za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka byly mnohokrát označeny obdobné podklady i krajskými úřady Moravskoslezského a Jihočeského kraje, kdy tyto v obdobných právních věcech rozhodovaly v odvolacích řízeních a reálně se zabývaly otázkou způsobilosti jednotlivých rozhodnutí pro záznam do bodového hodnocení účastníka.
17. K tomu se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil tak, že správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí obecně posoudil pokutové bloky k jednotlivým přestupkům, které obsahuje spisová materie, a to ve vztahu k jednotlivým záznamům bodů. K dalším důvodům námitky či navrženým důkazům ze strany odvolatele se logicky vyjádřit nemohl, jelikož žádné návrhy ani důkazy předloženy nebyly. Totéž platí o vyjádření k rozhodnutím jiných správních orgánů, které rovněž odvolatel v rámci dokazování neuplatnil.
18. K této námitce soud konstatuje, že uvedená žalobcová námitka je v doplnění odvolání formulována naprosto nekonkrétně. Není tu ani náznakem patrné, v čem má spočívat obdobnost podkladů, z nichž v přezkoumávané věci vycházel Magistrát města Karlovy Vary, s podklady, u nichž nedostatečnost popisu jednání shledal v jiné věci Krajský úřad

Moravskoslezského kraje nebo Krajský úřad Jihočeského kraje. Odvolací správní orgán proto nijak nepochybil, jestliže se s touto odvolací námitkou v rozhodnutí o odvolání vypořádal rovněž zcela obecně.

19. Dále žalobce tvrdil, že žalovaný nevyhodnotil odlišnou rozhodovací praxi jiných správních orgánů projednávajících obdobné věci s tím, že správní orgány by měly právě ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, přičemž žalobce měl za to, že žalovaný správní orgán měl následovat zejména postup Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v jeho rozhodnutích ze dne 24. 4. 2014, č.j. MSK 49924/2014, ze dne 22. 10. 2014, č.j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č.j. MSK 121761/2014.
20. K tomu je třeba v souladu s ustálenou praxí správních soudů uvést, že zásada legitimního očekávání, kterou lze charakterizovat i jako zásadu formální spravedlnosti, která bezprostředně souvisí se zásadou nestranného rozhodování každé věci, znamená, že každá věc, kterou správní orgán řeší, je svým způsobem jedinečná, na druhou stranu však lze mezi rozhodovanými a řešenými případy nalézt i řadu společných znaků. Uvedená zásada má zajistit, že rozhodl-li správní orgán určitou věc za určitých podmínek určitým způsobem, měl by všechny další obdobné případy, které nastanou v budoucnu, rozhodovat způsobem obdobným. Neznamená však, že by například všechny správní orgány v celé České republice byly zavázány postupovat unifikovaně, neboť by to znamenalo zavedení precedenčního systému práva, navíc do soustavy správních orgánů, což však tato zásada nesleduje. Zásada legitimního očekávání jako zásada oprávněné důvěry v právo a právní řád nezaručuje účastníkům řízení nárok na to, aby správní orgán v jejich případě rozhodl určitým způsobem či dokonce v jejich prospěch, pouze znamená, že je třeba, aby správní orgány rozhodovaly způsobem předvídatelným, avšak vždy po pečlivém zjištění konkrétního skutkového stavu věci, z něhož vyvodí závěry a tyto závěry odůvodní tak, aby obstály z hlediska požadavků správního řádu. To v dané věci bylo splněno. Prvostupňový správní orgán vysvětlil, jaké konkrétní podklady měl ve věci k dispozici, jak je hodnotil a jaké konkrétní závěry z nich vyvodil. Žalovaný správní orgán se s tím plně ztotožnil.
21. V daném případě správní orgány vycházely z těchto podkladů: 1) Rozhodnutím Městského úřadu Sokolov ze dne 18. 7. 2016 (právní moci nabylo dne 6. 8. 2016) byl žalobce uznán vinným z přestupku ze dne 27. 4. 2016 podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením povinnosti stanovené v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci do jeho evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 3 body. 2) V blokovém řízení byla žalobci Policií ČR, Krajským ředitelstvím hlavního města Prahy, Dopravním inspektorátem, uložena pokuta za přestupek ze dne 8. 6. 2017 podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci do jeho evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 3 body. 3) V blokovém řízení byla žalobci Policií ČR, Dopravním inspektorátem Domažlice, uložena pokuta za přestupek ze dne 6. 9. 2017 v 11:30 hodin podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci do jeho evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 3 body. 4) V blokovém řízení byla žalobci Policií ČR, Obvodním oddělením Horšovský Týn, uložena pokuta za přestupek ze dne 6. 9. 2017 ve 13:00 hodin podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci do jeho evidenční karty v registru řidičů zaznamenány 3 body. Dne 12. 9. 2017 bylo žalobci odesláno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání

řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Dle doručenky si žalobce oznámení převzal dne 10. 10. 2017.

22. V řízení o námitkách si Magistrát města Karlovy Vary vyžádal a obdržel od Policie ČR sdělení a ověřené kopie výše uvedených pokutových bloků k přestupkům ze dne 6. 9. 2017 a 8. 6. 2017 a dále rozhodnutí Městského úřadu Sokolov k přestupku ze dne 27. 4. 2016.
23. Při přezkoumání námitek žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů tedy správní orgány vycházely v případě prvního záznamu z pravomocného rozhodnutí Městského úřadu v Sokolově a ve třech dalších případech z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Aktivitou správního orgánu prvního stupně byly tyto podklady pro vydání rozhodnutí doplněny o sdělení a ověřené kopie příslušných pokutových bloků. Na základě provedeného přezkumu podkladů k záznamu bodů do registru řidičů, jehož výsledky popsaly v odůvodnění svých rozhodnutí, správní orgány po právu dospěly k závěru, že tato rozhodnutí jsou způsobilá pro záznamy bodů do registru řidičů, jsou opatřena všemi potřebnými zákonem stanovenými náležitostmi a že odpovídá i zaznamenaný počet bodů.
24. Žalobní bod *a)* tudíž nemohl být shledán důvodným.
25. K části *b)* žaloby soud, obdobně jako v předchozích věcech, kde byla námitka „nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů“ uplatněna, konstatuje, že v přezkoumávané věci není na místě tvrzení, že jedinými důkazy, které odvolací správní orgán posuzoval, byla oznámení od věcně příslušných správních orgánů, kterými byla oznamována skutečnost, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení.
26. Předně je nezbytné uvést, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu může být žalobce úspěšný pouze tehdy, pokud prokáže, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení. K tomu, aby tak žalobce mohl učinit, je nezbytné, aby tvrdil, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí či nezákonnost postupu správního orgánu. Pokud tak žalobce neučiní, tj. jeho tvrzení jsou obecná bez jakékoli konkrétní souvztažnosti s obsahem napadeného rozhodnutí či postupem správního orgánu, nemohou být jeho námitky shledány důvodnými.
27. Soud se v podstatě ztotožňuje s tvrzením žalobce, že „i přes specifickou daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, a to tak, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít a dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil.“. Tato obecná tvrzení však nijak neprokazují nezákonnost napadeného rozhodnutí. Totéž platí pro námitky žalobce ohledně náležitostí jednotlivých sérií pokutových bloků.
28. Ohledně námitek žalobce, že „v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti rozhodně přestupkové jednání nevyplývá z popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, je vhodné zopakovat závěry Nejvyššího správního soudu z jeho rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20: *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání*

konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují. Ust. § 22 odst. 1 písm. f) bod 5. zákona o přestupcích, ve znění účinném v době spáchání přestupku, stanoví, že přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích nezastaví vozidlo na signál, který mu přikazuje zastavit vozidlo podle zvláštního právního předpisu nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení provozu na pozemních komunikacích osobou oprávněnou k řízení tohoto provozu podle zvláštního právního předpisu. Ust. § 70 odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu stanoví, že při řízení provozu na křižovatce znamená pro řidiče signál s červeným světlem „Stůj!“ povinnost zastavit vozidlo před dopravní značkou "Příčná čára souvislá", "Příčná čára souvislá" se symbolem „Dej přednost v jízdě!“ a „Příčná čára souvislá s nápisem STOP“, a kde taková dopravní značka není, před světelným signalizačním zařízením. Dalším údajem na přestupkovém bloku je, že přestupek byl spáchán dne 22. 1. 2010 v 19.10 hod. v Karviné na tř. 17. listopadu. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se stěžovatel dopustil a kdy a kde se to stalo.“.

29. Pouze a jen na základě popisu „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“ tedy nelze dospět k závěru o nezpůsobilosti rozhodnutí pro záznam bodů v registru řidičů. Již z tohoto důvodu nemůže být námitka žalobce shledána důvodnou.
30. Namítá-li žalobce, a to pouze obecně, že „z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít“, lze s tímto tvrzením vyslovit souhlas, avšak toto holé tvrzení nevypovídá nic o nezákonnosti napadeného rozhodnutí ani postupu správních orgánů v průběhu správního řízení.
31. Ani žalobcovy obecné proklamace, že „údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud jsou údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku“, neprokazují nezákonnost právě přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného správního orgánu.
32. Vzhledem k uvedenému ani žalobní bod *b)* nepovažuje soud za důvodný.
33. V části *c)* žaloby žalobce brojí proti přestupkům ze dne 6. 9. 2017 a 8. 6. 2017, které byly projednány uložením pokuty v blokovém řízení.
34. Soud proto posoudil každý ze sporovaných pokutových bloků.
35. V bloku na pokutu ze dne 6. 9. 2017, série AB/2017, č. B 0322127, je obsažena jednoznačná

identifikace žalobce a zejména se uvádí: Přestupkové jednání – doba, místo a popis: Dne 6. 9. 2017 v 13:00 hodin v H. Týně v ul. Domažlická jako řidič OA RZ x nebyl za jízdy připoután bezp. pásem § 6 odst. 1 písm. a) z. č. 361/2000 Sb. 125c odst. 1 písm. k 361/2000 Sb. Pokuta uložena za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Z těchto údajů vyplývá, že žalobce porušil povinnost podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kdy nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Ze skutkové věty je zjevné, že povinnost být připoután bezpečnostním pásem žalobce porušil za jízdy jako řidič. Jako místo spáchání přestupku byla označena ulice Domažlická v Horšovském Týně, a tedy není pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo. Z pokutového bloku je tedy zřejmé, kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.

36. Potvrzení výše uvedeného posouzení věci nachází zdejší soud i v názoru Nejvyššího správního soudu obsaženém v jeho rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č.j. 4 As 127/2014-39: „[21] Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. ... [22] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“.
37. V bloku na pokutu ze dne 6. 9. 2017, série AB/2017, č. B 0262493, je obsažena jednoznačná identifikace žalobce a zejména se uvádí: Přestupkové jednání – doba, místo a popis: Dne 6. 9. 2017 v 11:30 hod I/22 Draženov obec směr Domažlice § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. Řidič nebyl za jízdy připoután bez. pásem RZ – x. Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Z těchto údajů vyplývá, že žalobce porušil povinnost podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kdy nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Ze skutkové věty je zjevné, že povinnost být připoután bezpečnostním pásem žalobce porušil za jízdy jako řidič. Jako místo spáchání přestupku byla označena silnice I/22 v obci Draženov ve směru na Domažlice, a tedy není pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je

patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo. Z pokutového bloku je tedy zřejmé, kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.

38. V bloku na pokutu ze dne 8. 6. 2017, série GD/2014, č. D 2303925, je obsažena jednoznačná identifikace žalobce a zejména se uvádí: Přestupkové jednání – doba, místo a popis: 8. 6. 2017 v 17:35 h v Praze 10, Černokostelecká svo 005540. 50/73/70 km/h. Rychlost v obci. § 18/4 z č. 361/2000 Sb. RZ: x, MB, bílá. Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p. Z tohoto popisu je zřejmé, že žalobce porušil povinnost podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která je stanovena na 50 km/h, o 20 km/h a více, a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Zdejší soud v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20) nemá pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který vydal rozhodnutí v blokovém řízení. Jako místo spáchání přestupku byla označena ulice Černokostelecká svo 005540, a tedy není pochyb o tom, že se jednalo o pozemní komunikaci. Výraz „50/73/70 km/h. Rychlost v obci“ (= nejvyšší dovolená rychlost / skutečně naměřená rychlost / rychlost po odečtu tolerance měřícího zařízení) je běžně používaným zkráceným zápisem přestupkového jednání spočívajícího v nerespektování rychlostních limitů. U tohoto přestupku je zkratkovitá formulace „50/73/70 km/h. Rychlost v obci“ doplněna odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, které žalobce porušil i ve kterém je přestupek specifikován. Taková specifikace splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo. Z pokutového bloku je tedy zřejmé, kde, kdy, komu a za co byla v blokovém řízení pokuta uložena. Jako přestupce byl identifikován žalobce a blok byl opatřen jeho podpisem. Žalobce souhlasem s blokovým řízením, podpisem pokutového bloku a zaplacením pokuty dal najevo jak svůj souhlas s přestupkem, tak i s jeho spolehlivým a zákonným zjištěním. V takovém případě není bezpodmínečně nutné, aby byla v rámci pokutového bloku uvedena další upřesnění (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, č.j. 5 As 71/2016-58). Pokutový blok tedy byl způsobilý k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.
39. Lze tak uzavřít, že ze všech tří pokutových bloků je možno zjistit, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Ve všech třech případech bylo konkrétní jednání konkrétní osoby v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním. Všechna žalobcem zpochybněná rozhodnutí vydaná v blokových řízeních tedy obsahují všechny zákonem požadované náležitosti a jsou dostatečným podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Všechny bloky jsou vyplněny čitelně a srozumitelně, osoba přestupce je v každém z nich řádně identifikována, spáchaná jednání jsou popsána sice stručným, ale zároveň jednoznačným a individualizovaným způsobem, a to jak uvedením skutkových okolností, tak odkazem na příslušná ustanovení zákona. Všechny bloky jsou též podepsány žalobcem jakožto přestupcem. Soud se proto ztotožnil se závěrem správních orgánů, že všechny pokutové bloky jsou způsobilými podklady k záznamu bodů do registru řidičů.
40. S ohledem na uvedené nepokládá soud za důvodný ani žalobní bod c).

Rozhodnutí soudu

41. Jelikož žaloba nebyla shledána důvodnou, soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

42. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Jelikož však žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 27. března 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu

